

[Transcript] Genstart / Krigens første offer

Jeg er allerede. Jeg er allerede.

Jeg er allerede. Jeg er allerede.

Senere fra Al-Ali-hospitalet i Gaza er kaotiske.

Bildder viser lige spredt for en hospitalet. Nogle af dem er ugenkendelige.

For minutter efter den dødelige eksplosion, melder tærbbevægelsen,

at et luftangreb fra Israel er skyld i en desideret massakre.

Vi ser meget voldsomt, meget blodige videoer og billeder til aften,

som vi ikke kan verificere i nu, men som viser,

hvad der er en eksplosion eller et angreb,

angive lidt på hospitalet inde i Gaza.

Men så ændrer billedet sig, og kampen om sandheden begynder.

For Israel placerer skylden et helt andet sted.

Det er en raket fra islamisk jihad, der styrter ned på hospitalet ved en fejl, siger de.

En fortælling, som USA, Canada og flere militær eksperter anser, som mere sandsynligt.

Hvorfor er det så vigtigt for Israel at bevise, at de ikke bombede hospitalet i Gaza,

og for Hamas at sige, at det var det?

Det spørger genstart om i dag. Mit navn er Anna Ingris.

Stefan, du selv i Gaza under krigen tilbage i fjordendag en ændring,

og der er ikke nogen, der har været i Gaza.

Under krigen tilbage i fjordendag, en ændrede pigeskule bliver bombet af Israel.

De fleste formiddag er som i dag søvnige. Bomberegningen starter først senere.

Efter angrebet besøger du, hvor mange de såede kommer ind. Hvad er det for en oplevelse?

I den situation, der bomber Israel om natten, og om dagen er en pause i bomberet,

så kan man søge ind, som jeg gjorde til hospitalet for at se, hvad der er sket.

Jeg kom ind på en parkeringsplads, som er et stort kæres,

fordi der er ambulancer, der er folk, der bliver julebedet ind på hospitalet.

Folk, der selvfølgelig er såede, og nogle er meget opravede.

Vi går ind igennem hospitalets gang, som har lidt mørkt den byd lys,

måske for at spare på strømmen,

og finder en familie, som sidder rundt om en seng, hvor der ligger en dreng på 16 år.

Det her er Jusef 16 år. Han er en af de unge, og et af de børn, som bliver ramt i går,

da FN-skolen blev ramt af israelske karneter.

Drenge var på pideskolen. Den blev ramt af en karnat, modtivis flere karneter,

og han blev såret i benet af fragmenter fra bomben.

Jeg ender med at spørge ham, hvem han så af sin kamerater, der ikke overlevde.

Og så ramser han fire navne op meget langsomt.

I Gaza er der ikke nogen steder at søge hen, når man er civil.

Der er ikke nogen bomberum, ligesom der er i Israel.

De ting, der findes under jorden, er at have masses tunner.

Så civile har ikke nogen steder at gemme sig, som har en oplevelse af en konstant paniktilstand.

Det her angreb bliver også et vindpunkt i den internationale opbakning til Israel. Hvordan det?

Denne her gril, som den nuværende, startede med et angreb fra Gaza.

Israel slår tilbage, men i tak med, at verden ser, hvad det koster af civile offere.

Børn, kvinder, familier og gamle.

[Transcript] Genstart / Krigens første offer

Men der bliver slet ud af ruinerne og dør og bliver lemlæstet. Så vinder sympatien. USA har sagt, at et angreb på en FN-skole var totalt uakceptabelt. Israel skal gøre mere for at begrænse antallet af drepte civile. Og hvis det så i det her tilfælde sker, er Israel bomber. Et sted, som burde være sikret, fordi Israel ved, hvor FN-skoler er i Gaza. Men ved et uheldfælde, der havde en granat nede der, så vinder sympatien relativt hurtigt. Det betyder, at der kommer et massivt pres på Israel for at standse bomberdamanter. Og den der balance og kamp om sympati, det er Israel opmærksom på også den dag. Der starter en krig om informationer, for det øjeblik det første skude bliver løsnet i en krig. Steffen Kratz har tidligere været korrespondent i både Mellemøsten og Senest USA. Men lige nu følger han krigen i Gaza fra København, som DRs internationale korrespondent. Og det er også herfra, han ser de første billeder fra eksplosionen ved Al-Ali-hospitalet 10. aften i sidst uge. Det, man kan se på videoen, optagelser fra området, det er, at der tydeligvis har været en... Jeg vil beskrive som en illestorm, altså en masse ilde, som gør, at de biler, der holder på parkingspladsen, er udbrændte. Man kan se bygningerne til at skade med de store stude. Man kan på nogle videoer se nogle røde plamanser på jorden, som kunne være blod. I følge Killa havde Palestiniere søgt mod hospitalet i et forsøg på at finde løg fra de bomber og raketter og missiler. Der har regnet ned over dem, siden krigen bryd ud mellem Israel og Hamas. Samtidig med, at blokader lukker ned fra gazestribensadgang til alt fra mad, vand, brændstof og elektricitet. En krig, der bryd ud på ny, da bevæbende mænd forseede grænsen til Israel, drabte 1400 mennesker og kidenarbejde flere end 200 i et blodigt tærtokt. Hamas er meget hurtigt ude med en meddelsom, at det er en israelsk granat, der falder ned på hospitalet. Altså det er et angreb fra Israel, som har ramt det her hospital. Sundhedsmyndighederne i Gaza, som er Hamas, siger, at mindst 500 mennesker er blevet dræbt. I Gaza imellem, der netop nu op mod 500 dræbt, er det et israelsk luftangreb på et hospital i Gazaby. Det hæver der en talsmand fra det palestinske sundhedsministerium i Følge Røytos, Al Jazeera og flere andre medier. De er meget hurtigt ude med beskeden om, at 500 blev dræbt det israelske angreb. Hvor bevist den strategi, er det? Det er helt sikkert en bevist strategi, og det er jo fordi den, der sælger budskabet først, om en tragedie ejer budskabet. Så den oplevelse, vi får, når vi ser nogle forfærdige billeder, som påvirker os følelsesmæssigt. Vi bliver chokkerede, bange, skræmte, vrede måske. Når vi er i den situation, og vi så samtidig får noget information, så sidder det fast. Det virker, og det vil man kunne se, hvis man følger sociale medier, og hvordan de her budskab og de her billeder har spredt sig. Reaktionen fra det internationale samfund kommer prømt. Der er ingen forfærdelse for at hælde et hospital full af civiliseringer. FN og EU fordømmer eksplosionen.

[Transcript] Genstart / Krigens første offer

Det er en meningsløs tragedie, der ikke kan forsvares, siger kommissionsformand Ursula von der Leyen.

Alle faktes må blive forfærdet, og de som er responseret, må blive holdt afkvædet.

Jeg tror jo, mere chokkerede end begyvet er, jo større ved en politiker i sig at følge et pres, for at skulle reagere.

Sætte ord på det, som vedkommet fornemmer er vælgernes reaktion.

Faren ved det er selvfølgelig, at man, uforvarende, kan komme til at viderebringe falske informationer.

Og hvert enkelt ord, man bruger, når man omtager sådan en begivenhed som denne her interagere, kan være et våben,

fordi hvert enkelt ord har en dyber mening.

Hvis man går ud og siger, at det her var et angreb, så har man allerede sagt, at det var israel, der sendte en granatersted.

På sange måde i medierne vil der være en tendens til, at man skal reagere så hurtigt som muligt, og nogen glemmer sig at tage alle de forbehold, som man nødvendigvis må, og skal tage, når man er i en kridssituation, hvor information er krig.

I Jordan aflyser kongen i toppmødet mellem USA og de arabiske lande, hvor dagshorden ellers var krigen mellem Hamas og israel.

Men efter hospitalekspllosionen er det helt utænkligt, at mødes ansigt til ansigt.

Denne her fortælling, altså et angreb, der rammer et hospital i Gaza, hvordan passer det ind i fortællingen om Palestinienserne?

Det passer ind i Hamas' fortælling, som er, at Palestinienserne er offer.

Israelerne er de barbariske agressor, og Hamas er Palestiniensernes beskytter.

Og på den måde er det jo et budskab, som Hamas er meget glad for at kunne sende ud, meget hurtigt, at nu har israel gjort det igen.

Hvad betyder det også helt konkret for Palestinienserne, at israel fremstår som de skyldige?

Det betyder, at verdens øjne viler på israel i en anden grad, men det gjorde før angrebet.

Det betyder, at det enormt press fra omverdenen på israel for at beherske sin militærinsats og åbne humanitære korridor, som man kan få nødvendigt.

Og det lykkes faktisk for USA og andre at presse israel til at åbne for forsøgninger ind til Gaza.

Mens Palestinienserne håndterer lige at brænde biler fra aftens ødelæggelse,

justerer flere internationale medier deres gule breaking rubrikker,

der opstår pludselig tvivl om, hvor raketterne egentlig kommer fra,

og hvem der bager skylden.

Den israelske her fremlækker en række bevisa, siger den,

på, at den eksplosion, som skete foran hospitalet, ikke var forårsaget af en israelsk granat.

Men var forårsaget af en raketbygget af Palestinienser,

afskudt af en gruppe, der kalder sig islamisk Jihad.

En raket, som havde en fejl, der gjorde, at den's motor satte ud,

den var på vej op i luften og mod israel, og det efterfaldte ned,

og den eksplosion, man så var forårsaget af det brandstof, der var i raketten.

Israelen siger også, at dødstallet er alt for højt,

at det er et tal, der er opfundet af fri fantasi,

[Transcript] Genstart / Krigens første offer

men de kan ikke sige, hvor mange der rent faktisk er drept og limlistet.

Det ved de ikke.

Hvad er det, der er på spil for israel, når de melder så markant ud?

Denne her fremlægelse af bevisere er i høj grad møntet på de lande,

som støtter israel i krigen, og det israel har som et mål her,

det er, at man vil gennemføre sin militære, invasionfamilie,

og man vil udrøde, at man har mass, og det kommer til at tage måneder.

Og i de måneder, der bliver man nødt til at have vestens opbakning,

og i hvert fald verdens delvis sympati.

Israel vil have, vi skal huske, hvordan krigen startede.

Israel vil have, vi skal huske, hvordan han mass,

angreb civile israeler og rev dem ud af deres huset,

mørte dem, kidne arbejdede dem, angreb en musikfestival,

hvor unge mennesker havde en fest, meget dem ned.

Udfordring for israel er for hver dag, der går efter det,

der er verdens fokus i tiltagende grad på de civile offer i Gaza.

Da solen står op morgen efter eksplosionen,

kæmper begge parter stadig for overbevist om verdenen om deres uskyld.

På videoen kan man se, det kræter, som eksplosionen har efterladt

på parkeringspladsen ved hospitalet.

Israel offentliggør en video, der skal sætte to streger under raketens påstået
palestinensiske ophav.

Og krættet er ganske lille og overfladiske.

Det viser også, hvor raketten kom fra, for det kan man se på kunderne.

I følge Israel så kom raketten fra en kirkegård, som ligger ved siden af hospitalet.

Det taler altså for, at det var en eksplosionsamforforsaget af en raket,

afskudt fra de palestinensiske områder, som fejlagtigt faldt ned ved hospitalet.

De deler også en telefonsamtal, der er en givelig bevisere,

at det ikke er israel, der står bag eksplosionen her.

Hvad er det for en telefonsamtal?

Og hvad er det, der har været?

Hvad er det for en telefonsamtal? Og hvad er det, den afslører?

I følge Israel så er det to Hamas folk, der taler sammen.

Og...

Og fortæller hinanden informationer om den her raket.

Øh...

Og de taler om, hvordan den både brændt og faldt ned.

Når mine andre har det der, det er nu det gode hæk.

I følge i Israel er det en dokumentation for, at raketten bliver skudt af netop fra gase.

Andre sætter selvfølgelig spørgsmålstegn ved den,

fordi en lydertagelse er ret let og manipuleret.

Hvad handler det om, når der kan sige, at det er nemt så, at det er en f**k?

Udover at Israel selvfølgelig ikke vil beskyldes for krisfabrydelser,

er der så andre vægtige årsager til, at de går så langt for at bevise deres uskyld?

[Transcript] Genstart / Krigens første offer

At det israelske militær fremlækker sine bevisere netop som USA's præsident Joe Biden er på vej til Israel.

Så man har et publikum ude i verden, man gerne vil opvise,

men man har i sæder en mand, man rigtig gerne vil opvise.

Joe Biden lander på israelsk jøer senere samme dag til et i forvejen planlagt besøg hos Premierminister Benjamin Netanyahu.

Det er sjældent, at jeg næsten uden fortilfælde, at en amerikansk præsident besøger et land i krig, og besøget får også særlig stor bevågenhed, allerede, da den amerikanske præsident træder ud af Air Force One.

Benjamin Netanyahu, hos om at den israelske Premierminister, står klar på landingsbanen til at tage imod Joe Biden.

Air Force One, som er det ultimative, magtsymbolige verden, lander og præsidenten går ned ad trappen.

Og så kunne man forestille sig, at de vil give hinanden hånden, som to vandseleder i tid gør.

Det er ikke tilfældet her.

Benjamin Netanyahu lægger armene omkring Joe Biden, giver ham en varm omfavne, så ikke nok med det, han lægger sit hoved på Joe Biden's ens skulder.

Og man får indtrykket af, at her er lillebror i en frygtelig krise, en præset situation.

Storbror kommer, og lillebror er trykket og lægger hovedet på en skulder for at få hjælp og tryk.

Og det er måske heller ikke helt forkert det billede, du opriser der.

Hvad er det for et særligt forhold USA og Israel har?

USA har været israels beskytter fra første og i blik altså elve minutter efter,

at Israel erklærede sig som selvstændig nation, bliver nationen anerkendt af USA som det første land i verden.

Og lige siden har USA støttet Israel, og i dag er USA garanten for israels eksistens.

You may be strong enough on your own to defend yourself,

but as long as America exists, you will never ever have to, we will always be there.

Man sender penge, man sender våben, man støtter med diplomati, man deler efterretninger.

Og hvad med den anden vej rundt, altså hvorfor er det vigtigt for Joe Biden at besøge Israel?

Joe Biden ser sig selv som forekæmpere for demokrati i en verden, der er præset af autoritære og diktatoriske regimer.

Og han ser kampen i Israel som en kamp mellem et demokratisk land i et hav af ikke-demokratiske lande,

som har været udsat for et frygtligt tager og angreb.

Og hans argument overfor amerikanerne er, at hvis ikke vi kæmper den kamp, støtter den kamp ude i verden, så vil den nå vores køster.

Under et interview bliver Joe Biden sport ind til denne her eksplosion, som alle taler om jo på det her tidspunkt, mens Joe Biden er i Israel.

Hvad siger Joe Biden?

Ud fra hvad han har set, så var det nok det andet hold, der var afsænderne af denne her raket.

Og med det mener han, at det var en palæstetisk raket, der ramte et palæstetisk område.

Han siger så også efterfølgende, at det er der nok mange, der er ude, der ikke er klar over.

Men hans pointe er, at det, vi har set, er, at det var en raket fra gase, der ramte gase.

Men vi ved allerede nu, i den her arabiske verden, at der oprør, fordi alle har overvist om, at det var

[Transcript] Genstart / Krigens første offer

en israelsk raket og et angreb for Israel.

Det vi ser, det er jo mur og bygninger, der er forholdsvis intakte.

Den præcise fortælling om raketten, når alle detaljerne er stadig ikke majslet i sten.

Experter træder varsomt med deres konklusioner.

Her ser vi parkeringspladsen, hvor eksplosionen fandt stadig.

Alivell peger flere analytikere på, at det efter alt at dømme ikke er Israel, der står bag den dødbringende eksplosion.

De bygger det bl.a. på videooptagelser, som har kommet frem efterfølgende.

En af dem er fra den arabiske TV-station Al Jazeera, som sender et live-synal hele tiden fra gase.

Der kan man se den her raket komme op.

Men det, der sker med den her raket, er, at den lys forsvinder i luften.

Det er om natten det her, og umildbart efter kan man se en eksplosion på jorden.

Det tyder så på, at det var motoren og drivmiljøet i et misil, der var eksploderet.

Så er sprængladning, og fragmenterne så faldet ned i området ved hospitalet.

Der er flere andre videoer, og ved at finde ud af præcis, hvor de videoer er optaget, har man kunne stykke sammen, hvor arketten er blevet opsændt fra.

Og det er med al overvejendes ansynlighed fra gase.

Hvad fortæller det dig, at de stadig støtter Hammarses fortælling?

Ja, det fortæller mig, at den, der vinder kampen om først at skabe fortællingen, er også den, der vinder informationskrigen om præcise denne her episode.

Så Hammars, der er meget hurtigt ude, får sået en historie, som er næsten nu muligt at udryde igen.

Den historie passer ind i en virkelighed, som mange arabiske folk har allerede.

Nemlig, at Israel har holdt de pelsenetsiske områder besat i 56 år.

Og i de 56 år har pelsenetserne ikke haft civile rettigheder, som borger i demokrati eller i mange andre lande.

Og derfor når de hører, at Israel har bumpet et hospital, så passer det ind i deres billede, ind i deres virkelighedsopfattelse, og de tror på det.

Du fortæller om Israels vindu her. De har et lille vindu, når de skal føre krime mod Hammars.

De har nogle militære mål, og det er udslit dem.

Men der er en grænse for, hvor mange civile liv det kan koste.

Er det vindu ved at lukke eller i hvert fald blive markant snævere efter eksplosionen på hospitalet?

Uaktede beviserne peger på, at det ikke var israels skyld.

Israel har en her. Den er stærk. De har masser af isen kram.

De slås mod en bevægelse, som skjuler sig blandt civile.

Som gemmer sig i tunner under civile boligblokke, under hospitaler, alle steder, hvor de kan komme afsted med det.

Derfor har Israel en militærdoktrin, som de kalder dagar.

Doktrinen, som de anlager efter en tilsvarende situation i Beirut i 2006.

Som er, at hvis fjenden gemmer sig blandt civile, så er civile mål også militære mål.

Det betyder, at Israel har en her, som alle kan se. De har våben. De har kanoner. De har fly.

Og de bumper en fjende, som ingen kan se.

Og jo flere af den slags situationer, som eksplosionen ved hospitalet, hvor der kan opstå tvivl om, hvem der har skudt raketten af.

Men man ved, at man i hvert fald er mange civile af døde.

[Transcript] Genstart / Krigens første offer

Jo flere af den slags tragedier, i at der opstår, jo større bliver presset på Israel for at få afsluttet krigen. Og få stanset overgrebene eller drabene på civile.

Man siger jo sådan lidt populært, at sannheden er det første år for i en krig.

Er der lige valgt noget ved denne her konflikt, der gør det særligt svært at holde sig til ens sannhed?

Det, der gør det særligt svært her, er, at konflikten har vejet så lang tid.

Israelsspeceltet har vejet 66 år af de palesnæstiske områder.

Og i alle de år, der har vi jo fuldt med i visten, men også i den arabiske verden, i alle dele af verden.

Og vi har fået nogle holdninger til, hvem der er ret og hvem der ikke er ret.

Hvem der er offere og hvem der er aggressorer.

Og det gør, at vi ser på denne her konflikt med farudebriller.

Og når vi gør det, så fingerer en løgn meget, meget nemmere.

Okay, så sannheden er det første år for, men der har aldrig været en fælles sannhed om denne her konflikt.

Der er ikke en fælles sannhed om, hvad der er rigtigt og hvad der er forkert i den israeles palesnæstisk konflikt.

Jo længere tid end konflikt er uløst.

Jo større bliver frustrationerne vrede, følelserne på begge sider.

Jo større bliver afstanden mellem parterne.

Jo mere vil vi alle samme have hørt om det og tage stilling til det.

Og jo lettere offere bliver vi for misinformation.

Stefan Krals, tusind tak for på side.

Selv tak.

Det var dagens genstart.

Sat sammen af Charlotte Kovel, Claudia Steenhardt, Søren Elbæk og mit navn er Anna Ingris.

Gå på opdales i alle deres podcast og radioprogrammer i appen. Det er Lyd.